

† A. R. P. Adalbertus-Basilius Musil (1897-1947)

(Vice-Provincia de Michalovce)

A. R. P. Musil decessit signifer nuper erectae Vice-Provinciae ritus Orientalis de Michalovce (Cecoslovachia).

I. – Confrater noster natus est die 3 Maii 1897 in pago Babice ad Brunnam, quod caput est Moraviae. Parentibus mox mortuis puer ab avunculo suo sacerdote adiuvabatur. Duodennis secundam classem nostri iuvenatus in Červenka intravit. In iuvenatu modestia, humilitate, diligentia eminebat. Nonis Augustis 1915 vota religiosa Ssmo Redemptori obtulit, dein studiis philosophico-theologicis in Obořiště incubuit, ubi scientia et virtutibus excelebat. Tempus a litteris liberum totum ferme coram Sanctissimo in sacello transigere solebat.

Die 10 Iulii 1921 sacro ordine presbyteratus initiatus est. Studentatu Obořištensi relicto Socius Magistri novitiorum Budvicios est missus.

Cum anno 1922 duo nostrates (nunc Pl. R. P. Trčka et R. P. Stanislavus Nekula) primitias missionum inter derelictos montanos graecocatholicos in orientali plaga Reipublicae Cecoslovacae colligerent¹, R. P. Adalbertus Musil, animas salvare cupiens eundem laboris campum Alfonsianum anhelabat. Cui tamen muneri et oneri, ut erat humilis, imparem se putabat, praesertim cum etiam auditu, qui musicalis dicitur, prorsus fere careret, dum in liturgia ritus Orientalis cantus praecipuas partes tenet; facundia vero sacra haud communi pollebat. Desiderium quidem eius directori spirituali probabatur, rem tamen ipse director directe dirimere renuens, sortilegium suasit. Itaque in confessionali R. P. Musil sortem misit et responsum affirmativum recepit. Die 26 Septembris 1924 in collegium Stropkoviense pervenit et nomen sibi Sancti Basilii imposuit. Die 30 Martii anni sequentis iam primam missionem Graecocatholicis praedicabat. Anno 1926 Magister novitiorum ritus Orientalis renuntiatus est, quo munere 7 annis fungebatur, etiam postquam anno 1931 communitas religiosa ritus Orientalis in novam domum Michalovicensem transmigravit.

Anno 1933 lethali morbo (typho abdominali) correptus discrimen vitae superavit, sed valetudo eius exinde usque concussa erat. Gravissimis annis bellicis 1942-45 Rector (Hegumenos) monasterio Michalovicensi praeerat

¹ Cfr. *Analecta* I (1922), 86.

et amplam intensamque operositatem evolvebat. Proeliis circa saevientibus eodem loco cum paucis incolis intrepidus remansit et aestimationem praefectorum militum sibi nostrisque comparavit. Die 12 Maii 1945 cum alio confratre in Russiam Subcarpathicam profectus est, ut in oppido Chust foundationi iamdudum propositae adlaboraret. Ast rebus politicis aggravatis positio nostra ibi amplius teneri nequibat. Insuper denuo gravi morbo (typho exenthematico) affectus a Nonis Augustis usque ad d. 25 Septembris aegrotus decumbebat. Valetudine nondum plene recuperata Michalovce repetiit. Brevi intervallo reconvalescentiae, ut aiunt, interposito missus est in Stropkov Superior novae domus (anterior enim domus et ecclesia, actionibus bellicis devastatae, erant derelictae), praesertim ut novam ecclesiam Sanctorum Cyrilli et Methodii fabricandam curaret. Cui operi hisce difficillimis temporibus P. Musil operam revera excessivam navabat, vires suas funditus exantlans. Vere 1947 viribus fractis decubuit. Medici tandem in Brunnae nosocomio tumorem im cerebro detegerunt. Sed pridie Idus Maias 1948 et Ascensionem Domini, aetate fere S. Basilii, cuius vitam imitatus erat, A. R. P. Musil sat repente moritur et in propinquo pago nativo Babice tumulatur.

II. – Praeter operosum munus Magistri et Hegumeni A. R. P. Basiliius laborabat fere in 180 missionibus et renovationibus, 40 triduis et pluries denis cursibus exercitiorum spiritualium. Apostolatam virorum enixe agitabat. Congregationem virorum Marianam in Michalovce instituit, grandes peregrinationes virorum ad Sanctuarium quoddam Marianum ducebat. Pluribus annis collationes sacerdotum graecocatholicorum per singulos decanatus eparchiae quater in anno obibat et dirigebat verusque dux cleri graecocatholici fuisse dici potest. Magno cum fervore et zelo spiritum religiosum inter moniales ritus nostri alebat; eius cura et studio monasterium Ancillarum Immaculae Virginis Mariae in Michalovce fundatum est. Apostolatam calami, quem vocant, ardentem promovebat. Seriem libellorum pro populo « *Blížše k Christu* – Propius ad Christum » inauguravit et ipse solus decem circiter libellos idiomate Ruthenico composuit, inter quos speciali mentione digna est maiuscula vita S. Gerardi, cuius cultor eximius P. Basiliius exstitit. Librum Pl. R. P. Schrijvers « *Ma Mère* » in linguam Bohemicam vertit (*Má Matko*. 1^a ed. 1930, 2^a ed. 1935). Novam ecclesiam Michalovicensem, quamvis gravissimis belli temporibus, splendidis aris, iconostasi, ambone, confessionalibus exornavit. Sanctuario Stropkovicensi ardua fundamenta iecit et materiem ad aedificandum necessariam ex parte contulit.

III. – Spiritualem physiognomiam, ut dici solet, P. Basilii Musil comprehendere cupientium oculos statim austeritas quaedam ascetica ferit. Revera P. Musil nonnumquam agones virtutesque Patrum deserti et S. Basilii aemulari visus est. « Haec tanta solus P. Musil sustinere po-

test», animadvertit quondam Pl. R. P. Trčka. Seipsum propemodum « crudeliter » mortificare et humiliare satagebat. Temporis avarum – ceteroquin perinde ac S. P. N. Alfonsus – sese praebebat, memor, ni fallor, illius Apostoli: « Tempus breve est » (I Cor 7,29). Ultra vires laborabat. Multa insimul incepta agitabat, quae aliquando non satis organice componi videbantur. Quibus de causis eius agendi ratio nonnullis parum accepta fuit.

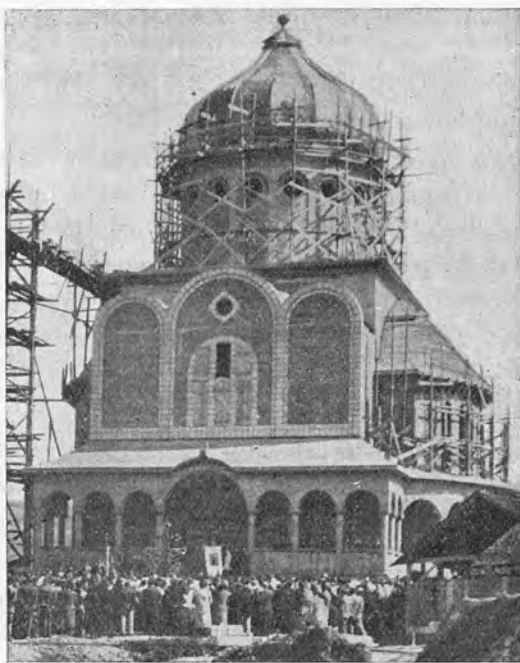
Sed hic non erat nisi cortex eius vitae spiritualis. Focus autem iacebat in intima familiaritate cum Salvatore Iesu et Immaculata eius Matre Maria et S. Ioseph. Hac in re P. Musil procul dubio influxum subiit doctrinae Pl. R. P. Schrijvers (cuius librum « Le divin Ami » anno 1929 alacer novitio cuidam monstrabat). Orationibus vespertinis in communi finitis P. Basilius diu adhuc familiaribus colloquiis cum Iesu Eucharistico et Maria Sanctissima immorari assueverat; denique Viam Crucis et – res ne apud nostrates quidem, ni fallor, obvia! – etiam Viam Bethlemiticam obibat. Ex hoc intimo amore erga Iesum et Mariam eius zelus animarum scaturiebat. Non obstante eius externa austeritate et quodam expolitae urbanitatis defectu A. R. P. Musil apprime possidebat illam « sympathiam », in qua Em. Card. J. H. Newman et post eum Em. Card. D. Mercier secretum efficacis apostolatus Sancti Pauli suspicati sunt. « Omnes ad se attrahebat affabilitate, humilitate, praesertim vero sanctitate, quam quisquis in primo eius occurso percipiebat » – scriptum est de P. Musil in necrologio, cuius titulus est « *Umer geroj unii* – mortuus est heros Unionis » (Blagovestnik, Prešov, 1947, num. de die 1. VI, p. 4). Et parochus quidam confessus est: « XY est orator, Pater vero Musil missionarius, qui animas convertit ». Nonnunquam illum « raptorem animarum – *duševnat* », i. e. Sanctum Iosaphat eius ratio agendi in memoriam revocabat. Quanta aestimatione quantoque amore cleri et fidelium A. R. P. Musil frueretur, luculenter apparuit eo mortuo, cum fere in omnibus parochiis graecocatholicis suapte sponte officia liturgica pro anima defuncti celebrata sunt. Hac occasione maxima quoque turba fidelium in nostram ecclesiam Michalovicensem convolvit.

Neque silentio praeteriri potest eius amor et affectus erga Ecclesiae unitatem restaurandam et erga vineam Domini in plaga Orientali sitam. Ardebat desiderio Iesum Christum eiusque salutarem doctrinam usque ad extremam Vladivostok propagandi. Vix dixeris eum non fuisse de medio illius populi, quem evangelizabat. Profecto egressus est de terra sua et de cognatione sua et de domo patris sui et venit in terram quam monstraverat ei Dominus (cf. Gen 12,1), oblitus populum suum et domum patris sui (Ps 44,11). Etiam inter confratres abstinebat domi ab utendo lingua sua materna, ita ut Bohemicum paulatim fere oblitus sit. Congregationem nostram, praesertim ramum eius Orientalem, sincera pietate

prosequatur et quam plurimas vocationes « innocentia aut poenitentia insignes » flagitabat.

O bone Pater, qui Deum, uti speramus, iam beatus intueris, in adimplendis excelsis votis, quae his in terris olim fovisti, intercessione Tua nos viatores adiuva.

I. M. exnovitius Patris BASILII

Stropkov Slovachiae. Nova ecclesia nostra ritus graeco-catholici ibi exstruitur et generosos benefactores expectat.